

parti holder meget af, og vi ser ingen grund til at gøre op med disse principper.

Lovforslaget bliver bogstavelig talt trukket ned over hovedet på borgerne. Det er et problem. Det er også et problem, at et flertal i Folketinget nu vil udvande det kulturhistoriske, der ligger i slægtsnavne og særlige familienavne.

Navneloven har været lang tid undervejs. Den har fået ris og ros, dog mest ris. Et navnelovsudvalg har siddet i en lukket kreds og fået en fiks idé. Navneloven skal tilpasses det moderne samfund, det har været det altoverskyggende argument. Et argument, som altid bliver brugt, når der ikke er andre argumenter. Folketinget må ikke værne om det, som visse personer kalder for reaktionært: ægteskab og slægtsfølelse. Det er for gammeldags, det er ikke tidsvarende.

Sådan har kritikken været, når Dansk Folkeparti har fremført sine holdninger i forbindelse med dette lovforslag. Ja, sågar De Konservative har bakket op om denne kritik af Dansk Folkeparti. Men hvad er der egentlig galt, når man pointerer, at hele formålet med et fælles efternavn er at markere ægteskabet og det løfte, som ligger i ægteskabet, som det er i dag?

Hvis et par ønsker at danne en fælles ramme om deres familieliv, og hvis de ønsker, at der i den fælles ramme skal indgå et fælles efternavn, så kan de blive gift i kirken eller hos et andet anerkendt trossamfund i Danmark. Man behøver ikke engang gå i kirke, man kan gå på rådhuset og her markere og sværge troskab til hinanden og efterfølgende tage et fælles efternavn.

Med den nye navnelov skal man blot være kærester og samboende i 2 år, så kan man tage et fælles efternavn, og hvis man finder en ny kæreste, kan man lade den tidligere kærestes efternavn vandre i flere led, uden at den oprindelige bærer har givet sit samtykke. Det er rent ud sagt en smule latterligt, men ikke desto mindre er det snart gældende lov her i landet.

Hele forløbet har været et mærkeligt forløb. En teknisk gennemgang af lovforslaget viste, at navneloven gav mulighed for, at et fornavn kunne tages som et efternavn. Det blev heldigvis opdaget og ændret i sidste øjeblik. Navnelovsudvalget havde 2 år til at opdage det, men de opdagede intet. Det er ikke særlig betryggende taget i betragtning, at udvalget som sagt har haft 2 år til at tænke over tingene i.

Hvad har de ellers glemt at tage hensyn til? For de hensyn, der er taget, er åbenlyst ikke taget til fordel for dansk kultur.

Regeringen er ikke bekymret over denne omfattende liberalisering, hører man. Men ikke desto mindre vil regeringen efter 2 år tage navneloven op til revision. Det åbenlyse spørgsmål står og svæver i vinden: Hvad nu hvis liberaliseringen er løbet løbsk? Skal staten så gå ind og fratage folk deres i mellemtiden erhvervede navn? Det hænger jo ikke sammen. Derfor er den revisionsklausul nytteløs, men det er det bedste, der kan komme ud af det.

Gennem hele forløbet har regeringen og specielt Det Konservative Folkeparti hævdet, at en grænse på 1.000 var mere end rigeligt for at beskytte danske navne. Men 4 dage før tredjebehandlingen kommer ministeren med et forslag, der vil hæve grænsen til 2.000.

Hvorfor nu det? For de eneste to personer fra regeringen, der har udtalt sig i denne sag, den konservative familieordfører og den konservative familieminister, har i indlæg på tv og i radioen forsvaret grænsen på 1.000. De andre, der har udtalt sig fra regeringsholdet, har udtalt sig negativt og sjovt nok udtrykt de samme kritikpunkter, som Dansk Folkeparti har. Så kan man tænke over det.

Det har været et mærkeligt forløb, og regeringens kurs har ikke gjort nogen klogere på regeringens politik, tværtimod. Hvis man havde et reelt ønske om at imødekomme kritikken, var man gået mere drastisk til værk, og man havde lyttet til argumenterne bag kritikken.

Kl. 12.05

Over 25.000 danskere har protesteret til regeringen, alle indlæg i aviserne har været imod den nye navnelov, og alle henvendelser til Retsudvalget har været imod den nye navnelov. Hvor er det folkelige pres, som der ifølge De Konservative er for at få denne lovændring?

Dansk Folkeparti anerkender behovet for en vis modernisering af navneloven, men udgangspunktet skulle ikke have været taget i en lukket kreds. Udgangspunktet burde have været taget i den nuværende navnelov og de principper, som findes i denne.

Et tungtvejende argument for den nye navnelov har været hensynet til fremmede navneskikke. De vil nu blive ligestillet med dansk navneskik. Det har aldrig været og det vil aldrig blive Dansk Folkepartis politik at tilrettelægge dansk lovgivning efter, hvad der er tradition for i udlandet. Kommer man til et land, skal man naturligvis indordne sig under det lands regler og lovgivning, ikke omvendt. Vi skal ikke tilrette-